

Bài 11

Sự bội đạo, các nơi cao và sự khôi phục lập trường hiệp một đích thực

Đọc Kinh văn: 1 Vua. 12:25-33; 13:33-34; Phục. 12:2-18

I. Sự bội đạo của Giê-rô-bô-am có thể được xem là hình bóng về Cơ Đốc giáo ngày nay—1 Vua. 12:25-33; 13:33-34:

- A. Bội đạo có nghĩa là rời bỏ đường lối của Đức Chúa Trời mà nhận lấy đường lối khác để theo những điều khác hơn Đức Chúa Trời, và bội đạo là làm việc cho chính mình dưới danh Jesus Christ và đội lốt thờ phượng Đức Chúa Trời—Công. 9:2; 18:26; 2 Phi. 2:2, 15, 21; Giu. 11; Quan. 18:30-31.
- B. Sự bội đạo của Giê-rô-bô-am bao gồm năm điều:
1. Giê-rô-bô-am đã làm hai bò con vàng (các hình tượng), đặt một con tại Bê-tên và con kia tại Đan, để làm cho dân sự sao nhãng việc thờ phượng tại Giê-ru-sa-lem, bởi đó vi phạm chỉ định của Đức Chúa Trời là có một trung tâm thờ phượng duy nhất tại Xứ Thánh để gìn giữ sự hiệp một của con dân Israel—1 Vua. 12:26-30; Phục. 12:2-18.
  2. Giê-rô-bô-am xây một đền thờ trên những nơi cao và lập các thầy tế lễ từ giữa dân thường là những người không thuộc chi phái Lê-vi—1 Vua. 12:31; 13:33b; 2 Sử. 13:9.
  3. Giê-rô-bô-am đã định một kì lễ vào ngày 15 tháng 8 (tháng mà lòng ông tự chọn) giống như kì lễ đã có tại Giu-đa—1 Vua. 12:32a, 33b.
  4. Giê-rô-bô-am đã dâng sinh tế trên bàn thờ tại Bê-tên cho hai bò con mà ông đã làm nên, và ông đặt tại Bê-tên những thầy tế lễ của các nơi cao—cc. 32b-33a.
  5. Giê-rô-bô-am đi lên bàn thờ dù ông không phải là thầy tế lễ—c. 33b.
- C. Sự bội đạo của Giê-rô-bô-am trở thành tội nghiêm trọng khiến cả gia đình ông bị hủy diệt dưới sự phán xét của Đức Chúa Trời và cuối cùng dẫn đến việc Israel bị đem đi phu tù—13:34; 14:7-11, 15-16; 15:29-30; 2 Vua. 17:20-23.
- D. Các trung tâm thờ phượng được lập nên bởi “các Giê-rô-bô-am” ngày nay thật ra là các trung tâm tham vọng:
1. Các sự chia rẽ trong Cơ Đốc giáo là do ích kỉ và tham vọng gây ra.
1. Because certain ones are ambitious to have an empire to satisfy their selfish desire, they neglect God's choice.
  2. Vì một số người đầy tham vọng để có một đế chế riêng hầu thỏa mãn khao khát ích kỉ của mình, nên họ không quan tâm đến sự lựa chọn của Đức Chúa Trời.
- E. Trong gia tể Tân Ước của Đức Chúa Trời, tất cả tín đồ thật trong Christ đều được lập làm thầy tế lễ cho Đức Chúa Trời, nhưng Cơ Đốc giáo suy thoái đã xây dựng một hệ thống để phong chức cho một vài tín đồ thực hiện sự phụng sự Đức Chúa Trời, làm cho họ trở thành hệ thống giáo phẩm, và để các tín đồ còn lại làm giáo dân; đây là sự thực hành mang tính bội đạo mà chúng ta phải ghê tởm và từ bỏ—1 Phi. 2:9; Khải. 1:6; 5:10; 2:6, 15.
- F. Vì Cơ Đốc giáo ngày nay đầy dẫy sự bội đạo nên Chúa cần một sự khôi phục, đó là khôi phục sự sống và lẽ thật—Giê. 2:11, 13, 19; Khải. 2:6, 15; 1 Gi. 1:1-2, 5-6; Gi. 18:37b; 10:10b.
- G. Sự ban cấp sự sống và khai thị của lẽ thật là những liều thuốc mà các sứ đồ dùng để xử lí tình trạng bội đạo và sự suy bại của Hội thánh—1 Gi. 1:1-2, 5-6; Gi. 18:37b; 10:10b; 2 Phi. 1:3-21; 2 Ti. 1:1, 10; 2:15, 25.

II. Để khôi phục và gìn giữ sự hiệp một đích thực, bao-hàm-tất-cả, chúng ta phải phá hủy các nơi cao—1 Vua. 11:7-8; 12:26-33; 13:33-34; 14:22-23; 15:14; 22:43; 2 Vua. 12:2-3; 14:3-4; 15:3-4, 34-35:

- A. Các nơi cao là những nơi dân ngoại thờ phượng hình tượng của họ.
- B. Khi con dân Israel vào miền đất Ca-na-an để sở hữu miền đất ấy, Đức Chúa Trời ra lệnh cho họ phá hủy tất cả những nơi cao của các dân tộc—Phục. 12:1-3:
  - 1. Lập nơi cao là có sự chia rẽ; do đó, ý nghĩa của các nơi cao là chia rẽ.
  - 2. Để gìn giữ sự hiệp một của dân Ngài, Đức Chúa Trời đòi hỏi họ phải đến nơi duy nhất mà Ngài lựa chọn; các nơi cao là nơi thay thế và thế chỗ cho nơi duy nhất này—cc. 8, 11, 13-14, 18.
  - 3. Trong 1 Các Vua, hai vị vua là Sa-lô-môn và Giê-rô-bô-am đã dẫn đầu lập nên các nơi cao, người trước là vì sự buông tuồng của dục vọng còn người sau là vì tham vọng—11:7-8; 12:27.
- C. Nơi cao là sự đề cao, một điều gì đó được nâng lên trên mức độ bình thường:
  - 1. Điều này hàm ý rằng nơi cao liên quan đến sự tôn cao điều gì đó.
  - 2. Về nguyên tắc, mọi nơi cao, tức mọi sự chia rẽ trong Cơ Đốc giáo, đều liên quan đến việc nâng cao, tôn cao, điều gì đó khác hơn Christ—đc. Cól. 1:18.
- D. Kí thuật về việc xây dựng các nơi cao dưới thời Sa-lô-môn và Giê-rô-bô-am có một ý nghĩa thuộc linh; điều ấy được viết để chỉ dẫn chúng ta về thuộc linh—La. 15:4-6:
  - 1. Các nơi cao mà Sa-lô-môn và Giê-rô-bô-am xây dựng đã làm tổn hại nghiêm trọng đến lập trường hiệp một—1 Vua. 11:7-8; 12:26-33.
  - 2. Trong nếp sống Hội thánh, chúng ta không nên có các nơi cao; thay vào đó, tất cả chúng ta nên ở cùng một mức độ để tôn cao Christ—Cól. 1:18; 3:10-11.
  - 3. Bất cứ nơi cao nào, thậm chí những nơi mà tại đó các sinh tế đích thực được dâng lên, đều gây thiệt hại đến lập trường hiệp một.
- E. Sự phá hủy các nơi cao liên quan đến ba điều chính: các địa điểm, các ảnh tượng, và các danh—Phục. 12:2-3:
  - 1. Nói về thuộc linh, chúng ta phải phá hủy mọi nơi khác hơn Hội thánh và mọi danh khác hơn danh của Christ; điều này có nghĩa là chúng ta phải phá hủy văn hóa, tính khí, tính tình, thói quen, đặc tính thiên nhiên, sở thích, bối cảnh tôn giáo của chúng ta cùng với sự ảnh hưởng của tôn giáo ấy, tức mọi sự tổn hại đến sự hiệp một đích thực—Ga. 2:20; 5:24; 6:14.
  - 2. Để làm trọn lời trong Cô-lô-se 3:11, mọi nơi khác phải bị phá hủy hoàn toàn:
    - a. Chúng ta phải phá hủy mọi sự không phải là Hội thánh cùng với Đấng Christ.
    - b. Chúng ta chỉ nên ở trong nếp sống Hội thánh để vui hưởng Christ là sự phong phú của miền đất tốt tươi—Phục. 8:7-9; Êph. 3:8.
  - 3. Nếp sống Hội thánh đã suy yếu vì thiếu sự sẵn lòng phá hủy các nơi cao—1 Vua. 15:14; 22:43:
    - a. Trong đời sống và văn hóa con người của chúng ta, vẫn còn nhiều nơi cao cần được phá hủy; chúng ta phải phá hủy tất cả những nơi ấy rồi sau đó phải đi đến nơi duy nhất mà Đức Chúa Trời lựa chọn, tức Hội thánh—Ga. 5:24; Mat. 16:18.
    - b. Ở mỗi nơi bị phá hủy đều có một cột trụ riêng biệt, tức một biểu tượng hoặc một ảnh tượng; trong tính tình và tính khí của chúng ta, có những cột trụ, biểu tượng hoặc ảnh tượng như vậy và chúng cần phải bị phá hủy.
    - c. Trong Hội thánh không thể có bất cứ điều gì khác hơn Christ; Christ phải là tất cả và trong tất cả—Cól. 1:18, 27; 2:2; 3:11.

III. Vì sự bội đạo, tức những nơi cao, và sự chia rẽ khắp thế giới Cơ Đốc, nên cần có sự khôi phục lập trường hiệp một đích thực—Êph. 4:2-6, 13; Gi. 17:11, 14-23; 1 Cô. 10:16-17:

- A. Theo khái thị thần thượng trong Tân Ước, lập trường Hội thánh, tức lập trường hiệp một đích thực, được cấu thành bởi ba yếu tố trọng yếu:
1. Yếu tố thứ nhất cấu thành lập trường Hội thánh là sự hiệp một duy nhất của Thân thể hoàn vũ của Đấng Christ—Êph. 4:4:
    - a. Sự hiệp một này được gọi là “sự hiệp một của Linh”—c. 3.
    - b. Sự hiệp một này là sự hiệp một mà Chúa đã cầu nguyện trong Giảng chương 17 – sự hiệp một trong sự hòa quyện của Đức Chúa Trời Tam Nhất đã-trải-qua-tiến-trình với mọi tín đồ trong Christ—cc. 6, 11, 14-24.
    - c. Sự hiệp một này được truyền vào linh của mọi tín đồ trong Christ, tức trong sự tái sinh của họ bởi Linh sự sống với Christ là sự sống thần thượng.
  2. Yếu tố thứ nhì của lập trường Hội thánh là lập trường duy nhất của địa phương nơi mà một Hội thánh địa phương được thiết lập và hiện hữu—Công. 14:23; Tít 1:5; Khải. 1:11.
  3. Yếu tố thứ ba của lập trường Hội thánh là thực tại của Linh hiệp một, biểu lộ sự hiệp một duy nhất của Thân thể hoàn vũ của Đấng Christ trên lập trường địa phương duy nhất của một Hội thánh địa phương—1 Gi. 5:6; Gi. 16:13:
    - a. Bởi Linh thực tại, Đấng là thực tại sống động của Đấng Tam Nhất Thần thượng, mà sự hiệp một của Thân thể Đấng Christ trở nên thật và sống động.
    - b. Qua Linh này, lập trường Hội thánh được áp dụng vào đời sống chứ không mang tính pháp lí.
    - c. Bởi Linh này, lập trường đích thực của Hội thánh được liên kết với Đức Chúa Trời Tam Nhất—Êph. 4:3-6.
- B. Hội thánh, tức Thân thể hữu cơ của Đấng Christ, không thể phân chia và không thể chia rẽ; Thân thể duy nhất này được biểu lộ tại nhiều Hội thánh địa phương trong sự hiệp một thần thượng như sự hiệp một với Đức Chúa Trời Tam Nhất, cũng như trong bản chất, yếu tố, thể yếu, sự biểu lộ, chức năng và chứng cứ thần thượng—Khải. 1:11; Gi. 17:11, 21, 23.
- C. Sự hiệp một đích thực, tức sự hiệp một theo bản chất của Đức Chúa Trời, là sự hiệp một toàn diện, bao-hàm-tất-cả gồm mọi điều tích cực—Thi. 23:6; 36:8-9; 43:3-4; 84:1-8, 10-12; 92:10; 133:1, 3b:
1. Khi sự hiệp một được khôi phục, mọi sự phong phú thuộc linh và mọi điều tích cực đều được khôi phục với sự hiệp một ấy, vì tất cả những điều này có trong sự hiệp một—Êph. 4:3; 3:8.
  2. Mọi điều kinh kiện và mọi phong phú thuộc linh đều thuộc về chúng ta trên lập trường hiệp một đích thực—Phục. 8:7-9; 12:12, 26-28.
  3. Sự hiệp một đích thực không phải là sự hiệp một một phần; đó là sự hiệp một vĩ đại, hoàn chỉnh, toàn diện, tức sự hiệp một toàn vẹn—Thi. 133:1:
    - a. Sự hiệp một này, như được khái thị trong Ê-phê-sô 4:3-6, bao gồm Đức Chúa Trời Cha, Christ là Chúa, và Linh là Đấng ban sự sống.
    - b. Sự hiệp một bao-hàm-tất-cả này cho chúng ta lối vào mọi mĩ đức và thuộc tính tích cực—cc. 1-2.
- D. Chúng ta cảm tạ và ngợi khen Chúa vì khái tượng về sự phá hủy các nơi cao và về sự khôi phục và gìn giữ sự hiệp một đích thực, bao-hàm-tất-cả; chúng ta có đặc ân biết, kinh nghiệm, và vui hưởng sự hiệp một này trong sự khôi phục của Chúa ngày nay—Thi. 133:1, 3b; Gi. 17:21-23; Êph. 4:3-6.

© 2022 *Living Stream Ministry*